

Bezoeker van de dag

'Toetje op de reis'

Fred Postma (47, rechts) is voor liefhebbers van oude Volvo's een held. Twaalfduizend kilometer heeft hij afgelegd in een klassieker van veertig jaar oud, samen met zijn kompaan **Herman Coops** (68). De mannen zijn in dertig dagen van Bant (dorp in de Noordoostpolder) tot Beijing gereden, een reis waar 76 oldtimers aan mee deden. Fred en Herman blijven nog een paar dagen om de Spelen mee te maken.

Waarom hebben jullie deze reis gemaakt?

We hebben met onze groep onder andere Route 66 in de VS gedaan, we zijn naar de Noordkaap gegaan en we hebben in de Sahara gereden. Alleen het Oosten was nog over. Wat is een betere reden om daarheen te rijden dan de Spelen? Het was een uitdaging voor auto en mens om dit te doen.

Een bijna bejaarde wagen brengt risico's met zich mee. Hebben jullie angstige momenten gekend?

Ja, het was soms echt spannend. Maar ze heeft als een ballerina gereden. We zijn wel twee dagen verdwaald geweest in de Gobiwoestijn in Mongolië. Het meest bijzondere moment was toen we in de buitenlucht ons luchtbedje neerlegden en de nacht in de woestijn doorbrachten.

Hoe is het om aan het eind van jullie tocht in het Holland Heineken House te zijn?

Ongekend. We zijn zo ver van huis, en toch heb ik het gevoel op Nederlandse bodem te staan. We zijn heel blij met de kroketten en frikadellen in het Holland Heineken House!

Wat is jullie motto tijdens de Olympische Spelen?

Enthousiasme. We gaan meepikken wat we kunnen, morgen gaan we bijvoorbeeld naar de hockeydames kijken. Voor ons is dit echt het toetje op de reis. (MW)

'Hebben we zin'

Groot feest gisteravond: Ruben Houkes werd gehuldigd als eerste Nederlandse medaillewinnaar in Beijing.

Ger de Gram

"Ik heb geen idolen, maar dit is zo ontzettend fantastisch", schreeuwt de 24-jarige Jacqueline de Nijs. De crewmedewerkster van het Holland Heineken House heeft een avondje vrij en dat komt goed uit, want Ruben Houkes wordt gehuldigd: de judoka heeft brons behaald.

"Vanaf nu ga ik bij elke huldiging vooraan staan. Dit geeft zo'n geweldige gevoel: ik ben er gewoon bij. Super dit." De Nijs praat in superlatieven. En misschien ook wel terecht, want even na elfen is het in de huldigingszaal een groot feest. Een kolkende, zwetende massa geniet van een dansende en juichende judoka.

Als vervolgens prinses Máxima de levensgrote bronzen drie om de nek van Houkes hangt, wordt het *We are the champions*, al snel ingezet. "Hebben we zin in een feessie?" schreeuwt Houkes, nadat hij eerst uitgebreid presentator Humberto Tan knuffelt.

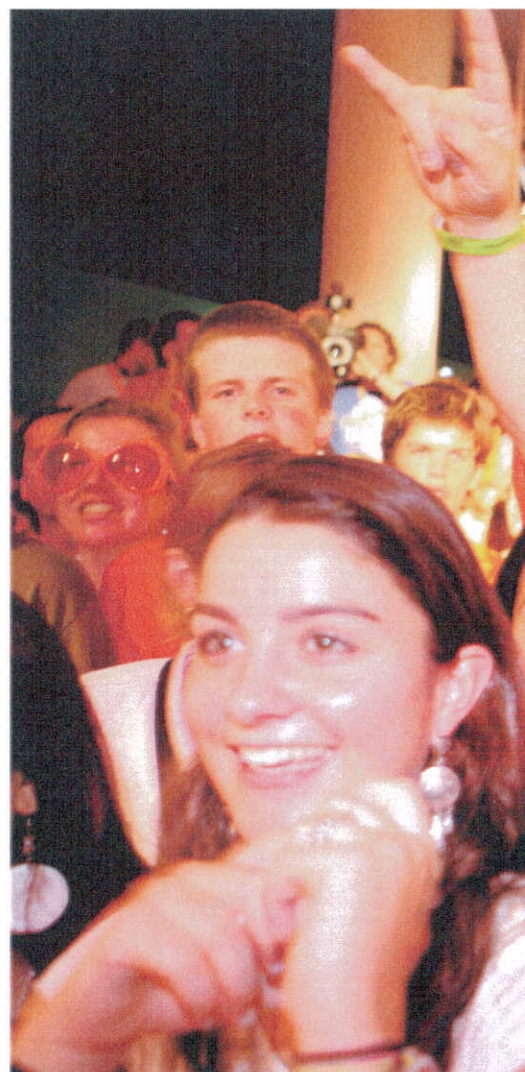
Eerder op de avond is het rustig in de zaal. Het grote scherm vertoont beelden van het turnen. Een meisje zwaait met een oranje sjaal. Haar buurman speelt met zijn mobiel. Ze zitten beiden op de grond. Zoals velen.

Er is echter een aantal dames dat al prominent, vlak voor het podium enthousiast swingt op de muziek van dj Ronald, de huisdj van het Holland Heineken House. De Nijs is er één van. "Ik ben echt sportgek", zegt ze. "Ik ben zo blij dat ik dit mag meemaken: hier doe ik het allemaal voor. Op de eerste échte dag van de Spelen gelijk een huldiging. Ge-wel-dig."

Enkele uren later roept Tan iedereen op ook coach Maarten Arends uitgebreid te feliciteren. Nadat het publiek hem flink heeft toegejuicht, zegt Arends dat hij "heel tevreden is". Een gematigde toon: brons is immers geen goud. Toch geeft hij naderhand Houkes een zoen op z'n voorhoofd, want felicitaties zijn zeker op z'n plaats. Als Máxima de Nederlandse held ook een hand wil geven, grijpt de Haarlemmer zijn kans; de toekomstige koningin een kus geven, kan niet iedere dag. Iedereen lacht.

De Nijs lacht mee. "Hij is te klein voor mij. Maar ik ben natuurlijk wel ontzettend trots op hem. Ik had al voorspeld dat hij brons zou winnen. Ik heb er een weddenschap mee gewonnen", vertelt ze enthousiast. "Helaas heeft Gesink geen tweede plek behaald: dan had ik alles goed voorspeld."

Het mag de pret niet drukken. De gehele huldigingsperiode staat ze te schreeuwen van geluk. Als Houkes het podium verlaat, staat haar één ding te doen: bier halen. Die Jan Smit is helemaal niet zo belangrijk. Het gaat om de sport. En morgen? Dan kan er weer feestgevierd worden. "Marianne Vos gaat goud halen. Let maar op, de specialist zegt het."

Enthousiasme troef bij de eerste huldiging in het Holland Heineken House

Teenslip

Suzanne Streefland

Zul je altijd zien: denk je je tot in de puntjes voorbereid te hebben met de eerste echt grote naam in je journalistieke studenten-carrière, heb je op het moment suprême je nette schoenen in je tas en je armoedige teenslippertjes nog aan je voeten. En daar is-ie al! Het liefst zou ik nog even mijn schoeisel omruilen, maar ik kan de premier natuurlijk niet laten wachten.

En wat denk je: de premier wil mij ook niet laten wachten. Omringd door landgenoten die graag met hem op de foto willen, hoor ik de minister-president zeggen: "Ik moet er nu echt vandoor, want dat